

Ayuso i el circ de les amenaces

written by Germán Gorraiz López | 28 d'abril de 2021

L'ínclit Aznar a través de la seva fundació FAES hauria dissenyat una estratègia per descavalcar del poder el Govern PSOE-Unides Podem, i per aquesta operació hauria triat Díaz Ayuso com el seu nou dofí i capdavanter de la nova política neoliberal que intenta implementar en l'escenari post coronavirus. Ayuso, des de la seva talaia de la Porta del Sol, s'hauria convertit en el viu reflex de la incongruència *trumpiana* que aconsegueix desarborar qualsevol estratègia opositora que sigui mínimament racional.

Com en el cas de Vox, la propaganda d'Ayuso estarà dirigida, no a subjecte individual, sinó al grup en el qual la personalitat de l'individu unidimensional es dilueix i queda embolicada en retalls de falses expectatives creades i anhels comuns que el sustenta, doctrina condensada en un lema maniqueista (comunisme o llibertat). I la seva estratègia electoral es basarà en la defensa del paradís neoliberal madrileny, com a últim reducte de les llibertats individuals enfront de l'"Estat Totalitari Socialista" en la creença que l'electorat madrileny primarà el *panem et circenses* ayusiano davant el vertigen del "règim totalitari propugnat per Pablo Iglesias".

La utopia d'Ayuso seria vèncer Pedro Sánchez a les pròximes Eleccions Generals del 2023, destinació final d'un recorregut marcat pel necessari (convocar eleccions anticipades a la Comunitat de Madrid pel 4 de maig) i el possible (aconseguir la majoria absoluta a les pròximes eleccions madrilenyes), però en el seu intent per distanciar-se de l'òrbita de Casado, Ayuso s'hauria endinsat perillosament en els confins electorals de la formació VOX i hauria acabat per diluir les tènues línies identitàries que el separaven de l'esmentat

partit, de manera que l'electorat tindrà dificultat per distingir les diferències entre tots dos programes.

Així, la manca d'una condemna rotunda per part d'Ayuso de les recents amenaces contra el candidat d'UP, Pablo Iglesias ("no pot ser que els que també provoquen aquesta violència després es facin els ofesos"), podria comportar l'acceptació per part del seu electorat d'aquestes amenaces com "estratègies electorals de l'esquerra per mobilitzar el seu electorat" i desembocar en la banalització de la violència per part dels seus votants igual que haurien fet els votants de Vox. En cas de continuar pel camí de la confrontació visceral, en les Eleccions Generals de 2023 podríem assistir a la polarització extrema d'un electorat que haurà d'elegir entre un nou Front Popular integrat pel PSOE, Unides Podem i corrents perifèrics afins o donar el seu vot a la nova CEDA, integrada pel PP i Vox, polarització que podria fer profètics els versos d'Antonio Machado en el llibre *Campos de Castilla*: "el numen d'aquests camps és sanguinari i ferotge, un tros de planeta per on creua errant l'ombra de Caín".